

London, Párizs

Négy évvel a skóciai út után újra megjött az utazási kedv iskolánkban. Negyvennégyen jelentkeztek a nyári útra, közülük hárman kísérő tanárok. A fő úti cél London volt, de hazafelé Párizs felé tettünk egy kitérőt.

Július 7-én dél körül szép sárga emeletes busz gördült be a TESCO parkolójába, amire lelkesen szálltunk fel, elfoglaltuk az emeletet. A sofőrök villámgyorsan eltűntették a busz gyomrában a rengeteg táskát, bőröndöt. Hosszú út előtt álltunk, hiszen az éjszakát is a buszon töltöttük. Passauban azonban kiszálltunk egy kis városnézésre (lábmozgatásra). Szerencsére Gizella királynő sírját is meg tudtuk tekinteni. Éjszaka filmek szórakoztattak minket a buszon.

Másnap reggel értünk a Csalagúthoz. Óraátállítás után, röpké fél óra alatt Anglia földjére léphettünk. A híres doveri sziklákban gyönyörködhattunk, miközben néhányan az óceán vizében a lábukat áztatták.

Első utunk a Canterbury katedrálishoz vezetett. Engem minden alkalommal lenyűgöznek a méretei, csodálatos üveglakalai. Mintha legalább öt templomot foglalna magába. A városka is nagyon kellemes hely középkori épületeivel, utcai zenészekkel, énekesekkel, árusokkal.

Rochesteri rövid séta, gyors bevásárlás után már türelmetlenül vártuk, hogy a szállásunkat elfoglaljuk. Mobil home-ban, lakókocsiban laktunk. Ezekben hét személy fér el, van benne három kicsi szoba, zuhanyozó, WC, egy elég nagy nappali jól felszerelt konyhával és étkezővel. A gyerekek hamar otthon érezték magukat, gyorsan elkészítették első vacsorájukat, majd felfedező körútra indultak. A mobil home park a Temze folyó partján terült el. Sajnos a folyót csak apálykor láttuk, mert minden reggel korán indultunk Londonba és későn értünk haza. Az út kb. 2 órát vett igénybe, amit ki hasznosan, ki álmosan töltött. A csoportot idegenvezető kísérte, aki nagyon sok érdekességet mesélt a napi programhoz kapcsolódva, vagy odaillő filmet mutatott.

Londonban mindig tartalmas programok vártak ránk. Felsorolni is szinte lehetetlen: Parlament, Big Ben, Westminster Abbey, Buckingham Palace (fotózkodás a kucsmasapkás őrökkel), Downing Street, National Gallery, Trafalgar Square, Oxford Street, British Museum (az egyiptomi szarkofágokkal, Rosetti kővel), Science Museum, Natural History Museum (a dinoszauruszokkal, földrengés imitációval), Madame Tussaud's Panoptikuma (filmcsillagok és más híres emberek élethű viaszfiguráival, akikkel különleges sztárfotókat lehetett készíteni, valamint a rémisztő horror kamrájával), China town (az egyedülálló hangulatával, kirakataival, színes embersokaságával), a szórakoztató Covent Garden. Lélegzetelállító volt a látvány a London Eye tetejéről. A program nem tartalmazta Greenwich meglátogatását, de az idegenvezetőnk, Tamás még azt is megszervezte.

Nagyon gyorsan repültek a napok, s már Párizsban találtuk magunkat. A Sacre'Coeur megtekintése után a Montmartre-on az utcai festők kicsit visszarepítettek minket az időben, bár a pimasz sötétbőrű árusok gyorsan visszazökkenettek. A tranzitszállásról másnap reggel felkerekedtünk és nyakunkba vettük a várost. A Notre Dame-ot belülről is megnéztük, míg más épületekben csak kívülről gyönyörködtünk. A Szajna partján közelítettük meg a város fénypontját, az Eiffel-tornyot. A torony tövében a fűben ülve elképesztő élmény nézni ezt a monumentális építményt. Ezzel a látvánnyal búcsúztunk el a várostól. (Szinte mindenhol lehet látni a tornyot.)

Hazafelé vettük utunkat. Az éjszakát szintén a buszon töltöttük, de most már nem kellett küszködnünk az alvással. A délelőtti órákban érkeztünk haza. Rengeteg élménnyel a tarsolyunkban szálltunk le a buszról, hogy hozzátartozóinkra rázúdítsuk azokat.

Nagyon jó kis csapat jött össze. A magas létszám ellenére zökkenőmentes volt minden az úton (leszámítva egy kis eltévedést két diák részéről, amit gyorsan sikerült orvosolni). Még az időjárás is a mi oldalunkon állt. Angliában csak a távozásunk reggelén csöpögött egy kicsit az eső, egyébként ragyogó, napsütéses idő volt, ami elég ritka arrafelé.

Kívánom, hogy két év múlva jöjjön össze megint egy ilyen lelkes csapat, hogy Anglia egy másik részét is felfedezhessük!

*Vagdaltné Oláh Edit
angoltanár*